

Jaanuar 2015
nr. 43

Pauluse Kiri

Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku Tartu Pauluse koguduse kuukiri

Pauluse kogudus suures kirikus

Tartu Pauluse kogudus võttis üle 70 aasta taas kasutusele oma kiriku täies suuruses. Tööd alles käivad, pidulik avamine seisab ees septembrikuus.

Pauluse kiriku vastremonditud ruumide kiire kasutuselevõtt juba enne pidulikku pühitsemist on tingitud suure koguduse suurest vajadusest – ka harilikul pühapäeval ei mahtunud me ühele jumalateenistusele ära, mis siis veel pühadest rääkida. Nüüd oli jõulukirikus ühel jumalateenistusel umbes 1500 inimest, mida on palju rohkem, kui aasta varem nelja jumalateenistuse peale kokku. Ja kuigi sellisest murest, et kirik kitsaks jääb, oleme alati unistanud ja unistame jätkuvalt, on rõõm suurest kirikusaalist siiski sama suur kui kirik ise, või koguni suurem.

Pauluse kogudusel on alati kaasaegne kirik olnud. Seda nii kunstistiili kui olmeliste lahenduste poolest. Juba sada aastat tagasi projekteeriti oma aja kohta uudseid lahendusi pakkuv pühakoda. Näiteks ühendati toona kirik, kantselei ja õpetaja eluruumid ühe katuse alla. Tänapäevaks oleme täitnud veel hulgaliselt kaasaja nõudmisi. Eestimaal pole ilmselt teist sellist kirikut, kus oleks nii palju WC-sid, andureid ja kaableid, Eestis esmakordselt kasutatud ehitustehnilisi lahendusi, kus rõdule saab sõita liftiga ja kus oleks täidetud nii paljude ametkondade eeskirju kui Tartu Pauluse kirikus. See kõik tähendab suurt tööd, mille valmimist jätkuvalt pikisilmi ootame.

Võime siiski tänulikud olla, et stiilset ja avarat pühakoda juba nüüd kasutada võime. Uue kirikuruumi võttis kogudus kasutusele ristimistalitusega laupäeval, 6. detsembril 2014. Päev hiljem järgnes leeripüha ja sealtmaalt ei kujuta me koguduse elu ilma suure kirikuta enam ettegi. „Issanda käest on see tulnud, see on imeasi meie silmis,“ võime ütelda lauliku sõnadega (Ps 118,23).

Tartu Pauluse kirik detsembris 2012 (all) ja jaanuaris 2015 (üleval). Sinna vehele jääb kirikut poolitanud vaheseina eemaldamine ja kaks aastat ehitustöid.

Õeldakse, et heaga harjub kiiresti. Ka selle hea juures, mis valminud, on mõndagi, mis vajab harjumisaega. Samuti nõuab kannatlikkust kõik see, kus töö alles pooleli.

Kirik on koguduse kodu ja pühapäeval saab perekond kokku. Usume, et kaunis pühakorda elavdab koguduse tööd ja kasvõi uudishimu abil toob ligi neidki, kes seni kirikust mööda on kõndinud.

KRISTJAN LUHAMETS

Regina Kont: tänu Jumalale

Regina Kont on Pauluse koguduses ustavalt käinud ja kaasa teeninud juba 60 aastat. Nüüd vaatab ta koos meiega sellele pikale perioodile tänulikult tagasi. Jaanuari lõpus saab ta 85-aastaseks.

Räägi palun tutvustuseks esiteks iseendast ja oma perest?

Sündisin 31. jaanuaril 1930 eestlaste peres Venemaal. Vanavanemad olid sinna läinud tsaari ajal maad saama. Meie peres oli neli last: kaks tüdruku ja kaks poega. Mu vanemad oli usklikud. Ema oli isast viis aastat vanem. Venemaalt tõid meid Eestisse tagasi 1943. aastal teise maailmasõja ajal sakslased üle Peipsi Võõpsusse. Seal oli jaotuspunkt. Meie koduks sai Kanepi ja kirik oli teisel pool teed. Seal majas, kus Kanepis aastakümneid on kauplus olnud, oligi meil teisel korrusel korter.

Olin 13-aastane kui me Kanepisse elama asusime. Venemaal olin kolm klassi ära lõpetanud ja Kanepis läksin edasi kooli, taas kolmandasse klassi, kuna eesti keeles ei olnud ma veel õppinud. Kanepis lõpetasin põhikooli seitse klassi ära, kuid kuna vanematel mu edasiõppimise toetamise võimalust ei olnud, siis jäin selle haridusega ja läksin kohe Kanepis heinapunkti arveametnikuna tööle. Töötasin Kanepis edasi pagaritöökojas pagarina. Ka pärast sõda olime seal perena koos edasi ja isa töötas samas asulas rätsepana. Kanepist tulin Tartusse elama 1950. aastal. Vennad ja õde olid juba Tartus.

Tartus asusin tööle Nahakombinaati. Seal tutvusin oma tulevase abikaasa Erichiga, kes töötas mehaanikuna. 1955. aastal abiellusime ja 1956. aastal sündis meil juba tütar Tiia ning 1962. aastal poeg Urmas. Kolmas laps, poeg Genno sündis 1973. aastal. Pärast Tiia sündi ma enam nahakombinaati tagasi ei läinud, vaid hakkasin kauplustes töötama. Näiteks töötasin Karete poe taarapunktis ja saali valves. Püüdsin poevargaid. Tol ajal ju turvamehi ja turvakaameraid ei olnud. Töötasin ka autobaasi kontori koristajana. Seal tutvusin pearaamatupidaja Elmahte Paasiga, kes oli Pauluse koguduse liige ja käis pühapäeviti kirikus.

Minu abikaasa suri 1990. aastal.

Mõlemad mu vanemad elasid 91-aastaseks. Mu õde elab senini ja on 91-aastane ning tal on kaks tüdruku, kellest üks elab Ameerikas. Õel on ka lapselapsi. Vend Robert on surnud ning tal on kaks poega. Teine vend Aleksander on 87-aastane, tal on kaks tüdruku ja ta elab Tartus Linnu tänaval. Temalgi on lapselapsi.

Räägi oma lastest ja lastelastest?

Tütar Tiial on lapsed Kelin ja Ketlin. Kelinil on kaks tüdruku. Ketlinil on samuti kaks tüdruku. Poja Urmase lapsed on Rainer ja Margit. Pojal Gennol on kaks tüdruku. Nii olen kolmele lapsele ema, kuuele vanaema ja neljale vanavanema. Kokku kolmteist järeltulijat. Õpetaja Joel Luhamets ütleb selle peale ikka, et „Regina, küll sina oled rikas“. Ja lisab samas, et väiksed lapsed – väiksed mured, suured lapsed – suured mured. Jõulude ajal tuleb kogu meie pere kokku ja istume jõululauas kõik koos. Koos miniate ja väimeestega on meid tavaliselt 19 inimest. Mu lastel on kõigil omad majad, jõuluõhtul oleme

iga kord järjestikku kellelgi mu kolmest lapsest külas. Ütlen ikka jõululauas neile ka, et tänu Jumalale ei ole meil millestki puudus. Mul on pension, millega ma ära elan, neil on kõigil oma pered ja majad ja töökohad, kõhud on täis, riided on seljad, autod on olemas. See on juba tänu pühjus.

Kuidas sa usuni Jumalasse jõudsid?

Meie pere oli usklik ja Jumala olemasolusse olen lapsest saadik uskunud. Ema palvetas igal hommikul ja õhtul. Isa palvetas ka. Meid, lapsi, ristiti kõiki kodus. Ema õpetas mind Jumalat tundma. Vanemate vana piiblräamat on mul siiani alles. Perega Eestisse Kanepisse jõudnuna hakkas ema sealses Kanepi kirikus käima ja mina tal sabas kohe järgi. 1947. aastal läksin Kanepi kirikusse leeri. Minu esimene kirikuõpetaja oli seal Raimund Peiker. Tahtsin väga kirikus käia. Venemaal polnud ju sel ajal meil luterlikku kogudust ega eestikeelset kooli. Meil Kanepis piibliringi ega muud sellist pühapäevastele jumalateenistustele

ei ole millestki puudus

lisaks ei olnud. Mina käisin pühapäeviti ikka kirikus. Ja meie, lapsed, ei olnud ei pioneerid ega komsomolid. Keegi mind usu pärast taga ei kiusanud. Mõni ainult küsis et mis sa sealt saad. Töötasin 13 aastat Tartu 5. keskkoolis (praegune Tamme Gümnaasium) koristajana, kui direktoriteks olid järjestikku Vene ja Raik. Paar korda üritasid nad mulle ka pühapäevaks tööülesandeid peale panna, kuid mina ütlesin, et pühapäev on mulle püha ja vaba päev, mil ma isegi süüa perele ei tee, sest selle teen ma juba laupäeva õhtul valmis. Pühapäeval käin ma vaid kirikus. „Te käite kirikus?“, küsis direktor siis imestunult. Jah, käin küll, vastasin mina. „Seda on mulle juba mu vanemad õpetanud,“ ütlesin lõpetuseks ja sellega jutt piirdus. Pühapäev jäeti mulle vabaks ja keegi midagi enam ei küsinud.

Meie Pauluse kirikus olen ikka Joel Luhametsa piiblitundides käinud. Endiselt käin Juta Põllu piiblingis. Mu lapsed on kõik ristitud. Õpetaja Joel Luhamets on ristitud kõik mu lapselapsed. Samuti laulatanud neid, kes on abiellunud. Kui ma oma elule mõtlen, siis nii palju on põhjust Jumalat tänada. Vahel mõtlen, et ei oskagi Jumalat kõige eest tänada.

Alustan juba pikki aastaid oma päeva palvetades. Kannan Jumala ette kõik oma lapsed, väimehed, miniad, lapselapsed ja lapse-lapse-lapsed. Samuti palvetan enne magamaminekut kõik nad ja ennast taas Jumala kätte. Tütrel oli näiteks kopsupõletik mitu kuud ja Jumal aitas arstide abiga terveks saada.

Milliseid ülesandeid sa Pauluse koguduses täitnud oled?

1952. aastal, veel Stalini eluajal hakkasin Pauluse kirikus käima. Siis käis kogudus tiibhoones koos, sest kirik ise oli 1944. aastast varemetes. 1955. aastast olen Pauluse koguduse liige. Hiljem palus koguduse õpetaja mind kirikut seest ja siis ka väljast koristada. Lisaks aitasin Jaan Vahteri abikaasal annetusi üle lugeda ja arvestust pidada.

Õpetaja Harald Tammuri ajal ma enam mujal tööl ei käinud, vaid töötasin täiskohaga kirikus. Koristasin kirikut seest ja väljast ning seadsin lilli altarile.

Seadsin armulaua enne teenistust valmis ja valmistasin kiriku matusteks ja ristimisteks valmis ning tegin muid töid, mis vaja oli.

Kui 1997. aastal uus õpetaja Joel Luhamets tööle tuli, siis läks vana raamatupidaja ära, kuna ta oli vana. Kui mina läksin uue õpetaja juurde jutuga, et soovin samuti lahkuda, kuna nii vana olen, siis vastas õpetaja, et sa oled just sobilik sellele tööle. Ja nii ma jäin.

Tammuri ajal oli üks kiriku külgtrepi koridor humanitaarabi täis ja kui õpetaja Luhamets tuli, palus ta mind, et Regina, hakka seda müüma. Kasvõi üks päev nädalas. Siis panime üles vana kirikurõdu peale pingid ja pinkide peale riided ja muu, mida soodsa hinna eest müüsimise. Aino-Liisa Petolai käis mulle abiks ja kord nädalas müüsimise. Seejärel puhastasime kiriku kõrval ühe abiruumi ära, õpetaja korraldas seal remondi ja põranda tegemise. Seal müüsimise edasi. Oie oli mulle abiks ja järjekord kiriku kõrval ulatus vene kooli nurgani välja. Seal müüsimise mitu aastat.

Venelastega suhtlesin ladusas vene keeles ja õpetaja Luhamets imestas, et kuidas Regina nii hästi vene keelt oskab. Ta ei teadnud, et olin Venemaal sündinud ja 13 aastat seal elanud. Mina jälle naersin, et näed, koolis õppisin ära. Kui Spordimuuseum 2001. aastal tiibhoonest välja kolis, tehti uus riidepood sinna, aga odavamaid asju müüsimise vanas kohas edasi.

Kui Pauluse raamatupood tiibhoone fuajees avati, aitasin esialgu ka seal müüa. Kõike seda olen teinud Jumala abiga. 2003. aastast lõpetasin töö kiriku koristajana. Olen mitmes koosseisus olnud koguduse nõukogu liige. Mul ei lähe kunagi meelest mu 70. sünnipäev. Kui pühapäeval jumalateenistus lõppes, tuli õpetaja Joel Luhamets altarivõre ette ja ütles organist Anna Humalale, mis laulu lauluraamatust mängida. Mulle ulatati roosid ja tänati kõigi aastate eest ning õnnitleti ja õnnistati juubeli puhul. See oli väga ilus.

Pauluse koguduse kaudu on mulle palju õnnistusi tulnud. Aastal 2006 käisime koguduse liikmetega Soomes Siilinjärve kogudusel külas. Samuti oleme ringreisidel külastanud Eesti kirikuid.

Räägi palun mõnest Jumala imest või abist mida Temalt oled kogenud?

2000. aastal, kui töötasin endiselt Pauluse kirikus, läksin südalinna. Ületasin Riia tänaval ülekäigurajal teed seal kohas, kus enne oli vana kaubamaja ning nüüd ehitatakse uut kaubanduskeskust. Seal sõitis auto mulle otsa. Auto tuli sellise hooga, et viskas mind üle kapoti teele maha tagasi. Autol oli iluvõre ja stange katki ning kapott mõlks. Mul aga polnud ühtki luud katki. Niimoodi imeliselt hoidis mind Jumal. Kiirabi tuli muidugi mulle järgi ja viis haiglasse kontrollimiseks. Kuna leiti, et ma olen terve (vaid üks põsk oli marrastatud), siis lasti mind välja, et saaksin koju minna. Autojuht, kes mulle otsa sõitis, oli väga viisakas inimene. Ta ootas mind autoga haigla juures, kui mind üle kontrolliti, et teada saada, kuidas mu tervis on ja viis siis koju. Tütar võttis mind kodus vastu ja autojuht rääkis talle, et mis inimene see küll on? Auto on katki, aga tema on terve... Üks Spordimuuseumi töötaja, kes avariid pealt nägi, rääkis hiljem Pauluse kirikus Joel Luhametsale, et ta nägi pealt, kuidas Kaubamaja ees üks naine auto alla jäi ja surma sai. Ma jõudsin kiriku juurde ja ütlesin, et mina olingi see inimene, kes auto alla jäi.

Teine lugu oli siis, kui ühes kiriku külgtrepi koridoris ei põlenud pirn ja ma kukkusin trepist mitmest astmest alla. Jalg oli paistes, aga luud jäid terveks. Palvetati ja jalg tervenenes täielikult. Tänu Jumalale!

Väimehe elust on aga selline tunnistus. Ta vedas kaubaautoga kaupa Narva ja Kohtla-Järvele. Narvas jäi ta autole vahele, nii et sai vigastada. Narvas anti talle küll esmaabi, kuid kahjuks nii mustalt, et tekkis veremürgitus. Tartus teda opereeriti. Mu tütar läks siis kohe kiriku kantseleisse ja õpetaja Joel Luhamets kohe palvetas väimehe pärast ning meie ka palvetasime ja väimees sai terveks.

Milline on Su lemmikkirjakoht?

See on Psalm 73,28 „Aga minu õnn on, et ma olen Jumalale ligi. Issanda Jumala peale ma panen oma lootuse, et jutustada kõiki Sinu tegusid“

Küsimusi esitas Fred Raju

Jumalateenistused

18. jaanuar kell 10.

25. jaanuar kell 10.

1. veebruar kell 10.

Oikumeeniline palvenädal Tartus

Pühapäev, 11. jaanuar kell 18.00
Pauluse kirik
Riia 27

Esmaspäev, 12. jaanuar kell 18.00
Metodisti Luuka kirik
Vallikraavi 16a

Teisipäev, 13. jaanuar kell 18.00
Annelinna baptistikogudus
Annemõisa 8

Kolmapäev, 14. jaanuar kell 18.00
Katoliku kirik
Veski 1

Neljapäev, 15. jaanuar kell 18.00
Aleksandri õigeusu kirik
Sõbra 19a

Reede, 16. jaanuar kell 18.00
Jaani kirik
Jaani 5

Laupäev, 17. jaanuar kell 18.00
Adventkirik
Lille 18

Pühapäev, 18. jaanuar kell 18.00
Kolgata baptistikogudus
Veski 40

Pühapäevakool

Tunnid toimuvad laupäeviti:

- 10.00 lastekoor (Anna Humal)
- 10.00 1,5–3 aastased (Killu Teras)
- 11.00 3–4 aastased (Killu Teras)
- 11.00 5–6 aastased
(Aino-Liisa Petolai)
- 11.00 I–II klass
(Riina Org, Jane Šimko)
- 11.00 III–IV klass (Anu Seppa)
- 11.00 V–VIII klass
(Katrin Luhamets)
- 12.30 Kunstiring kooliealistele
(Liive Koppel)

Laulukoorid

Kammerkoor teisipäeviti kell 18.15.

Alates 20. jaanuarist.

Naiskoor kolmapäeviti kell 18.15.

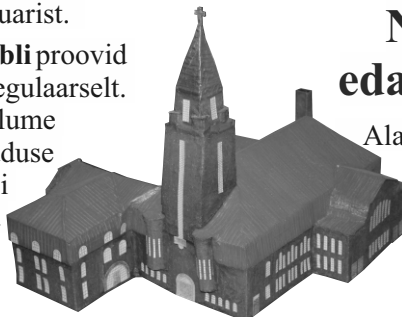
Alates 4. veebruarist.

Lastekoor laupäeviti kell 10.00.

Alates 7. veebruarist.

Noorte ansambli proovid
toimuvad ebaregulaarselt.

Liitumiseks palume
pöörduda koguduse
kantseleisse või
koorijuht Anna
Humala poole.

Koguduse elu nädala sees

Piiblitunnid – kolmapäeviti kell 17.
Alates 4. veebruarist!

Taizé palvused – neljapäeviti 17.30.

Noorteõhtud – neljapäeviti kell 19.

Piiblingid:

- N. 8. jaan kell 18.00 (Aino)
- E. 12. jaan kell 18.10 (Liive)
- N. 15. jaan kell 18.30 (Katrin)
- P. 18. jaanuar kell 11.45 (Juta)
- E. 19. jaan kell 18.10 (Liive)
- N. 22. jaan kell 18.00 (Aino)
- E. 26. jaan kell 18.10 (Liive)
- N. 29. jaan kell 18.30 (Katrin)
- P. 1. veebruar kell 11.45 (Juta)
- E. 2. veebruar kell 18.10 (Liive)
- N. 5. veebr kell 18.00 (Aino)
- E. 9. veebruar kell 18.10 (Liive)
- N. 12. veebr kell 18.30 (Katrin)

Raamatupood on avatud E-R 10-18,
L 10-14 ja P 11.30-12.00.

Supiköök on avatud E-R 11-13 ja L
10-12:30

Noorteõhtud on edaspidi neljapäeviti

Alates 8. jaanuarist on noorteõhtud
neljapäeva õhtuti algusega
kell 19.00. Sissepääs kiriku
parempoolsest tagumisest
küljeksest.

Põltsamaa kutsub kirikunoori talvapäevadele

Nädalavahetusel, 6. – 8. veebruarini on Põltsamaal taas noorte talvapäevad. Meie koguduse noored on otsustanud osaleda ja kutsuvad kõiki huvilisi endaga kaasa. Transpordi sinna ja tagasi korraldame ühiselt kõigile, kes on iseseisvalt registreerunud internetis: <http://talvapaevad.allikal.com>

Sel aastal on põhiprogrammi asukoht Põltsamaa kultuurimajas, toitlustamine koolimajas (pühapäeval kiriklas), jumalateenistused kirikus ning öömaja kiriklas Allika tänaval.

Kaasa on vaja võtta vahetusjalanõud, magamiskott, madrats ja pesemisajad.

Talvapäevade kavaga on võimalik tutvuda koduleheküljel. Muuhulgas on ka tänavu kavas superstaari valimine ja eraldi seminar noortejuhtidele.

Kuni 1. veebruarini on osalustasu 24 €, hiljem 28 €. Hind sisaldab majutust, toitlustust ja programmi. Osalustasu üheks päevaks on 1. veebruarini 14 € (sisaldab toitlustust ja programmi) ja hiljem 16€ (sisaldab ainult programmi). Osalustasu palutakse kanda EELK Põltsamaa Niguliste koguduse arvele EE441010220106066019.

EELK Põltsamaa kogudus korraldab kirikunoori talvapäevi 18. korda.

AD 2014

Lõppenud aasta oli Tartu Pauluse kogudusele suurte ehituste ja uue kiriku kasutuselevõtu aasta. See on eriline aeg. Nimelise liikmeannetuse tegi aasta jooksul 1550 inimest, mida on mullusega võrreldes pisut rohkem. Ristimisi oli aasta jooksul 128, leeriõnnistamisi 98, laulatusi 16 ja matuseid 198. Matuste rohkust mõjutas asjaolu, et valdav enamus maetuist polnud meie kogudusega seotud. Teiste talistuste puhul on aga tunda kiriku remondi lõppemise ootus. Nii ei saa tänavu enam kiriku ehitus olla põhjuseks, miks näiteks laulatust edasi lükata. Jumala õnnistus ennekõike!